

Det Energipolitiske Udvalg
EPU alm. del - Bilag 258
Offentligt

SDE

Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Kærparken 1, 9800 Hjørring, tlf. 98 92 93 50
www.elforbrugeren.dk - e-mail: schjerner@stofanet.dk

26.06.2006

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Hermed til Folketingets Energipolitiske Udvalg kopi af skrivelse, som d.d. er tilsendt Transport- & Energiminister Flemming Hansen.

Med venlig hilsen

H.C.Schjerner

Transport- & Energiminister Flemming Hansen

Frederiksholms Kanal 27
1220 København K

26. juni 2006.

Kære Flemming Hansen

SDE har konstateret, at rapporter om den støj, som vindmøller påfører deres omgivelser, begrænser deres målinger til vindhastigheder på indtil 9 meter pr. sekund, dvs. i den nederste del af den vindstyrke, som tillader produktion af vindkraft.

Rapporter, som er SDE bekendt, henviser alle til, at de henholder sig til Miljøministeriets Bekendtgørelse nr. 304 af 14.5.1991 om støj fra vindmøller, hvor § 6 kræver dokumentation i form af en rapport med måling af påtænkte vindmøllers støjudsendelse.

Bekendtgørelsens § 6 kræver, at støjbelastningen fra vindmøller ved udendørsarealer i umiddelbar tilknytning til nabobeboelser i det åbne land ikke må overstige 45 dB(A). I modsætning hertil står, at støjbelastningen bestemmes ved vindhastigheden 8 m/s.

Vindmøller har deres maksimale ydelse ved vindhastigheder fra 18 til 25 m/s. Ved 12 m/s er produktionen af elektricitet 75 – 80 procent af maksimum, ved 8 m/s er den 30 – 35 procent af maksimum og ved 6 m/s 10 – 15 procent af maksimum. Ved vindstyrker under 4 m/s er produktionen næppe målelig. Ved vindstyrker over 25 m/s og derover standses møllerne helt for at undgå skader som følge af overbelastning.

På denne baggrund er det påfaldende, at bekendtgørelsen foreskriver måling ved 8 m/s. Det fremgår af dens bilag, at der skal måles med en forskel på 2 m/s mellem højeste og laveste vindhastighed, og at man her kan nøjes med at måle ved vindhastigheder fra 6 til 8 m/s. Bekendtgørelsen interesserer sig således kun for støjen i vindmøllernes lave produktions- og støjområde.

Bekendtgørelsen interesserer sig derimod ikke for vindmøllers støjudsendelse ved de vindhastigheder, som især har givet anledning til miljøproblemer i form af støj.

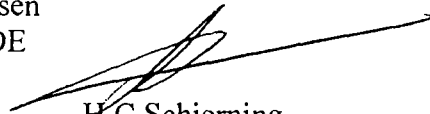
SDE tillader sig på denne baggrund at spørge ministeren om følgende:

Hvad er årsagen til, at bekendtgørelsen fritager vindmøllerne for måling af den del af deres støjudsendelse, som især skaber miljøproblemer i form af støjgener?

Hvorfor siger bekendtgørelsen kategorisk, at støjbelastningen ikke må overstige 45 dB(A), når den fritager for dokumentation af den alvorligste del af støjområdet?

Bekendtgørelsen foreskriver, at støjpåvirkningen skal måles i 1,5 meters højde. Vi er bekendt med, at målingerne i praksis udføres i jordhøjde. Vi ved ikke, hvorfor denne forskrift ikke overholdes, men vi formoder, at årsagen er, at måling i jordhøjde gør det endnu nemmere at få måleresultaterne ned under de fastlagte begrænsninger.

Med venlig hilsen
På vegne af SDE

H.C.Schjerning
Formand

Erwin Thorius
Næstformand